

ایسکانیوز از حلقه مفقوده سیستم آموزشی گزارش می‌دهد؛

مهارت؛ شاه‌کلید کاریابی موفق

حل معضلات عصر مدرن نیازمند کار گروهی است که طیف وسیعی از تخصص و تجربیات را طلب می‌کند. در حال حاضر افراد، آموزش‌های کمی برای توسعه مهارت‌های حیاتی در همکاری‌های گروهی دیده‌اند که همین کاستی‌های مهارتی بر همه جنبه‌های زندگی افراد از ورود به بازارکار گرفته تا ادامه تحصیل و پیشرفت جامعه تاثیرات غیرقابل جبرانی می‌گذارد.

طی سلسله گزارش‌هایی به بررسی بحث مهارت آموزی در مدارس و دانشگاه‌ها پرداخته بودیم که نکات کلیدی و مورد غفلت آنها از سوی مسئولان و دست‌اندرکاران این امر، در گزارش زیر گردآوری و به آنها پرداخته شده است.

به گزارش گروه علم و فناوری ایسکانیوز، تبعات کمبود مهارت به عنوان نکته‌ای مغفول در سیستم آموزشی متوجه اجتماع و سیستم کاریابی خواهد بود. حل مشکلات قرن ۲۱ نیازمند مهارت‌هایی است که تنها مقداری از آنها آموزش داده شده است. طی این گزارش قصد داریم نکات کلیدی و مهمی را که باید همه افراد اعم از مدیران و افراد سیستم آموزش تا خانواده‌ها بدانند، مرور کنیم.

حل مسئله مشارکتی یکی از ملزومات مهارت‌اندوزی

حل مسئله مشارکتی باید بحث اصلی برنامه درسی شود؛ یعنی زمانی که دانشمندان روانشناسی با محققان آموزشی، دانشمندان کامپیوتر و کارشناسان آموزشی همکاری کنند، می‌توان به حرکت به سمت جلو و پیشرفت برای رفع چالش‌های پیچیده دنیای امروز امیدوار بود.

یکی از دلایل عدم آموزش حل مسئله مشارکتی نقص در استانداردهای مبتنی بر شواهد و برنامه‌های درسی است. برنامه‌های درسی در دوره متوسطه به طور معمول بر آموزش مهارت‌های درسی تمرکز داشته و تاکید کمی بر آموزش توانایی دانش‌آموزان برای برقراری ارتباط و همکاری مؤثر دارند.

جایگاه تکنولوژی را نباید نادیده گرفت

با پیشرفت تکنولوژی و ورود آن در تمامی ابعاد زندگی افراد، وجوب استفاده از آن در برنامه‌های آموزشی مدارس بیش از پیش لازم به نظر می‌رسد. در این راستا برخی از کشورها سعی در بهره‌گیری از این مزیت برای بالابردن سطح آموزشی خود دارند و به نتایج خوبی نیز در این زمینه دست یافته‌اند.

برای مثال مدارس ۱۲ در امارات متحده عربی نمونه‌هایی از مدارس هستند که به آرامی در حال توسعه مهارت‌های قابل انتقال و ایجاد مهارت در میان دانش آموزان هستند.

جاسمین آناند مدرس مدرسه در دبی بر این عقیده است که یادگیری عمیق می‌تواند خیلی بیشتر از گرفتن امتحان روی نوآوری تأثیر بگذارد و با توجه پیشرفت تکنولوژی، مدارس قادر به در اختیار داشتن ابزار نوآورانه و تعاملی برای تشویق دانش آموزان جوان در بالا بردن مهارت‌های دیجیتالی مفید برای آینده، خواهند بود.

از هوش مصنوعی غافل نباشید

مدرسه بین المللی رافلز () از هوش مصنوعی () به عنوان بستری برای تکمیل آموزش و یادگیری در کلاس استفاده می کند.

به گفته تیم ریچاردسون مدرس این مدرسه بین المللی پلت فرم‌های برای شناسایی چگونگی یادگیری موثر هر دانش آموز و پر کردن شکاف های مهارتی که افراد ممکن است در یادگیری داشته باشند، به کار می‌رود.

بنا بر نظرات افرادی که در این مدارس تجربه کار دارند استفاده از روش های یادگیری عمیق و هوش مصنوعی برای یافتن یادگیری موثر در دانش آموزان، دسترسی دانش آموزان به تکنولوژی‌های مبتنی بر ابر و توجه به برنامه‌های تفریحی در کنار برنامه‌های درسی برای آماده‌سازی یک دانش آموز برای آینده مهم است.

تفکر سیستمی؛ شاه کلید فزاینده مهارت و یادگیری

تعریف ساده تفکر سیستمی، راه تفکر در مورد سیستم‌هایی است که در آن زندگی و کار می‌کنیم. یک متفکر سیستمی به جلو و پیش بینی نتایج فوری در کنار اثرات درازمدت اقدامات خود نگاه می‌کند.

مهارت یادگیری به عنوان مسئله‌ای مهم در سیستم‌های آموزشی مورد توجه قرار گرفته است و آینده تحصیلی افراد و حتی جامعه را تحت الشعاع قرار می دهد. در این راستا مبحث تفکر سیستمی می‌تواند نقشی کلیدی در شکل‌گیری این مهارت ایفا کند.

پیش از این بحث مهارت یادگیری کمتر مورد توجه قرار می گرفت و بیشتر هوش را عامل موفقیت افراد می‌دانستند. با پیشرفت نظام های آموزشی بحث یادگیری بسیار پررنگ‌تر از قبل در مرکز توجه ها قرار گرفت و سیستم های آموزشی دریافتند که با بالا بردن مهارت یادگیری می توان افراد توانمندی را تربیت کرد.

تفکر سیستمی می تواند به بهبود مهارت های تحصیلی در راه های مختلف کمک کند. تفکر سیستمی، مهارت‌های حل خلاقانه را افزایش می دهد. با تفکر خارج از جعبه، توانایی خود را برای نوآوری و جوانسازی ایده ها گسترش می دهید.

جامعه رو به رشد امروزی به استعداد در کنار مهارت نیاز دارد تا بتواند حرفی برای گفتن داشته باشد. در این میان دانشگاه‌ها بسیاری از افراد را برای مشاغل فردا تربیت می‌کنند؛ اما حلقه مفقوده‌ای به نام مهارت در این میان مغفول واقع شده است.

در تازه‌ترین گزارش موسسه کارمندان و توسعه () در مورد مهارت‌های غیرمستقیم و عدم تطابق مهارت در انگلستان، مشخص شد که تقریباً نیمی از کارگران در نقش‌های خود احساس ناسازگاری دارند که ۳۷ درصد آن‌ها ماهر و ۱۲ درصد کم‌مهارت بودند.

عدم تطابق مهارت‌ها، مسئله مشترکی برای فارغ التحصیلان است که اغلب توسط مدارس و دانشگاه‌ها در مورد آن تحت فشار قرار نمی‌گیرند.

پرداختن به عدم تطابق مهارت در بازارهای کار، نیاز به یک تلاش هماهنگ و گفت‌وگوی چندین ذی‌نفع دارد.

روشی عالی برای جلوگیری از عدم تطابق مهارت‌های دانشجویان، به‌روز کردن برنامه‌های درسی به طور منظم است. متناسب سازی برنامه درسی با خواسته‌ها و روندهای صنعت، نشان دهنده دانشگاه متری و آگاه از روند اتفاقات جهان است.

یکی دیگر از تکنیک‌های قابل اتخاذ توسط دانشگاه‌ها، افزایش آموزش شغلی است. مشاوران شغلی می‌توانند در مورد چگونگی مدیریت برنامه‌ها گفت‌وگو کنند و علائم هشدار دهنده عدم تطابق مهارت‌ها را تشریح و ارزش آن را به دانشجویان بفهمانند. مشاوره شغلی باید در دسترس‌تر و معنادارتر شوند.

استفاده از برنامه‌های آنلاین متناسب با مهارت‌های شغلی نیز موثر هستند. برای مثال در دانشگاه کنت، دانشجویان از یک سرویس اینترنت اکسپلورر حرفه‌ای برای مطابقت مهارت‌های خود با گزینه‌های شغلی استفاده می‌کنند. دانشجویان دانشگاه داندی به موازات کار دانشگاهی خود از جلسات برنامه ریزی شغلی آنلاین، شخصی و مازول‌های اشتغال‌زایی نیز استفاده می‌کنند.

در دانشگاه هنرهای نورویچ کارت ویزیت شغلی به نام ایجاد شده که کارت‌هایی را در اختیار دانشجویان قرار می‌دهد تا نیمی از مهارت‌ها و ویژگی‌ها در آن توصیف و نیمی دیگر سناریوهای محل کار را نشان دهد که برای رفع آن‌ها به تاکتیک‌های مختلفی احتیاج دارند.

دانشگاه‌ها با انجام این کارها ناسازگاری مهارت‌ها را کاهش داده و با سیل فارغ‌التحصیلان راضی مواجه خواهند شد.

نگاه رو به جلوی دانشگاه‌های جهان به مهارت‌آموزی

در دانشگاه‌های کشورهای مختلفی چون آمریکا و تعدادی از کشورهای اروپایی در زمینه‌های تخصصی، این مدارس مهارتی پایه گذاری شده اند و بسیاری از دانشگاه‌ها دارای این گونه نهادها هستند و لزوماً یک نهاد جداگانه نیستند. این مدارس با عنوان در ایالات متحده و سایر نقاط (به عنوان مثال کانادا) مطرح می‌شوند و در کشورهای دیگری چون استرالیا، ایرلند، هند، بنگلادش، نیوزیلند، پاکستان و بریتانیا از واژه استفاده می‌شود.

گزارش سال ۲۰۱۷ نشان می‌دهد که یک فرد برای تغییر وضعیت از تحصیلات تمام وقت به شغل تمام وقت حداقل به ۴.۷ سال زمان نیاز دارد. در حالی که موانع یافتن اشتغال تمام‌وقت ممکن است بین کشورها متفاوت باشد. این گزارش نشان داد که مواردی مانند کمبود تجربه کاری که با آموخته‌های تئوری همراه باشد؛ عدم وجود سیستم‌های آموزشی که بتواند نیازها را به گونه‌ای مناسب به دانشجو آموزش دهد؛ نبود مدیریت تا دانشجو در محیط مهارت‌ها را به گونه‌ای حرفه‌ای آموزش ببیند و کمبود اشتغال، مانعی برای یافتن کار تمام وقت در استرالیا هستند.

مؤسسه جهانی مک کنزی، طی آخرین گزارش خود مجموعه مهارت‌هایی را برای کارگران سال ۲۰۳۰ ذکر کرده که شامل این سه مورد می‌شوند:

مهارت‌های شناختی بالاتر (مثلاً سواد آموزی و نوشتن پیشرفته، مهارت‌های کمی و آماری، تفکر انتقادی و پردازش اطلاعات پیچیده)، مهارت‌های اجتماعی و عاطفی (مثلاً ارتباطات پیشرفته و مذاکره، مهارت‌های فردی و همدلی، رهبری و مدیریت دیگران و غیره) و مهارت‌های فنی (به عنوان مثال مهارت‌های دیجیتال، مهارت‌های پیشرفته و برنامه‌نویسی، تجزیه و تحلیل داده‌های پیشرفته و مهارت‌های محاسباتی و غیره).

موارد مطرح شده در این مطلب می‌تواند به عنوان رویکرد و پیشنهاداتی به افراد، در دستیابی به مهارت کمک کنند.

البته لازم به ذکر است که در این بین مدارس مهارتی وجود دارند که برای ایجاد این قابلیت در دانشجویانی که دارای مدرک دانشگاهی هستند، با برگزاری آزمون ورودی تلاش می‌کنند. بحث مهارت شاید موردی کیفی باشد و نتوان با اندازه‌گیری دقیق، میزان مهارت یک شخص را مشخص کرد؛ اما معمولاً کسی را یک فرد ماهر می‌خوانند که هم آموخته‌های تئوری و هم تجربه بازار کار و حضور در برهه‌های مختلف را داشته باشد.

در همین راستا و در ایران، دانشگاه آزاد اسلامی در دوره محمد مهدی طهرانچی، ریاست جدید این دانشگاه، حرکت نوینی را در راستای ایجاد مهارت‌آموزی برای دانشجویان خود آغاز کرد و پرچمدار تحول در توسعه مهارت‌آموزی در دانشگاه‌ها شده است. البته دانشگاه آزاد به دلیل وجود مدارس سما در کنار واحدهای دانشگاهی سراسر کشور، مهارت‌آموزی در مدارس را از پایه‌های بنیادین آغاز کرده تا جایی که ریاست سازمان سما به عنوان معاون آموزش‌های عمومی و مهارتی دانشگاه آزاد نیز تعیین شده است.

انتهای پیام/